

Sygn. akt V KZ 63/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. M.**

skazanego z art. 190a § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 stycznia 2016 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego w P. z dnia 2 grudnia 2015 r. o odmowie przyjęcia kasacji własnej skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 11 września 2015 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 8 czerwca 2015 r.,

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

W listopadzie 2015 r. M. M. złożył własnoręcznie sporządzoną i podpisaną kasację od przywołanego wcześniej wyroku Sądu Okręgowego. W zaskarżonym zarządzeniu uznano, że została ona wniesiona w terminie, ale z uwagi na fakt, iż skazanemu w prawomocnie zakończonym postępowaniu karnym wymierzono karę ograniczenia wolności, a przy tym – jak podniesiono - nie wskazał on w swej skardze na uchybienia przewidziane w art. 439 k.p.k., z uwagi na jej niedopuszczalność, odmówiono jej przyjęcia.

Na zarządzenie to skazany wniósł w terminie zażalenie, w którym stwierdził, że – wbrew twierdzeniom zawartym w zaskarżonej decyzji procesowej – podał

upřednio uchybienia w procedowaniu Sądu, a to niepoinformowanie go o „prawie do obrońcy”, w związku z czym rozprawy toczyły się bez adwokata, co samo w sobie stanowi podstawę do wniesienia kasacji. Skarżący podniósł też określone zastrzeżenia do przeprowadzonego postępowania dowodowego i oceny dowodów. Domniemywać wolno, że wnioskował on o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to jest zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie, choć nie z powodów w nim wskazanych. Podkreślić bowiem trzeba, że odmowa przyjęcia osobistej kasacji skazanego okazała się być przedwczesna.

Rzeczywiście kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 523 § 2 k.p.k.), które to ograniczenie nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Jak już przy tym wskazywano, M. M. został prawomocnie skazany na karę ograniczenia wolności. W zaskarżonym zarządzeniu powyższymi okolicznościami błędnie przyznano prymat, co wprost skutkowało odmową przyjęcia osobistej kasacji skazanego, choć należało wpierw wezwać go do uzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniesionej skargi przez ustanowionego przez niego obrońcę. Błędne postąpienie Przewodniczącego Wydziału sprowadzało się zatem w istocie do przyjęcia założenia, że skoro w osobistej kasacji skazany nie podniósł, czy nie sformułował należycie właściwych zarzutów, to nie uczyni tego również obrońca, gdyby doszło do jego ustanowienia z wyboru. Nie sposób jednak antycypować ewentualnych czynności obrońcy i zakładać, że skoro sam skazany nie powołał w osobistej kasacji uchybień z kręgu tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych, to z pewnością nie może uczynić tego też jego przedstawiciel procesowy po wcześniejszym ustanowieniu go i zapoznaniu się przez niego ze sprawą. Po to m.in. przewidziano regulację art. 526 § 2 k.p.k., aby nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest kasacja, sporządzany był zawsze przez profesjonalistów, należycie znających przepisy procedury karnej i potrafiących właściwie formułować zarzuty kasacyjne (por. odpowiednio postanowienia SN z

dnia 25 marca 2009 r., V KZ 8/09, OSNKW 2009, nr 8, poz. 66 i z dnia 11 marca 2015 r., V KZ 4/15, OSNKW 2015, nr 8, poz. 69).

W konsekwencji, przed wnikaniem w treść (zarzuty) samej skargi należało ustalić najpierw, czy została ona sporządzona i podpisana przez uprawniony do tego podmiot oraz czy wniesiono ją w terminie. W tym zakresie postępowanie Przewodniczącego Wydziału nie było zatem prawidłowe. Dlatego też zaskarżone zarządzenie zostało uchylone.

W ponownym procedowaniu w tej sprawie należy mieć na uwadze zaprezentowane w niniejszym postanowieniu stanowisko.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc